

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.]

Ministerrådet. Det er stadig væk sådan, at i det omfang, vi selv opfatter dette spørgsmål som et nationalt anliggende, så vil det fortsat også være et nationalt anliggende.

Der kan da godt være visse minimumsordninger, vi som sociale sikkerhedsnet kunne tænkes i fremtiden at ville gå ind for, men vi går ikke ind for en harmonisering af socialpolitik. Hvis vi går ind for det, så er det kun, hvis der er fuld tilslutning i denne sal, og det er altså for at hjælpe andre til nogle minimumssatser, det er ikke for at tvinge nogen harmonisering igennem over for vores egen sociallovgivning.

Jeg vil også gerne sige til fru Inge Fischer Møller, at det er lidt beklageligt, at det specielt har været Socialdemokrater mod EF, der har deltaget i mistænkeliggørelse vedrørende det såkaldte bureaukrati, der opstår som følge af dansk medlemskab af fællesmarkedet. Det var bemærkelsesværdigt, at minavisen havde et langt mere sobert referat af, hvad der foregik i fællesmarkedsudvalgets møde, end man fandt i de udtalelser, Socialdemokrater mod EF gav til Ekstra Bladet i denne sag. Jeg har naturligvis aldrig ønsket at skjule, hvad der blev konsekvenserne for den beskæftigelsesmæssige, personalemæssige side af sagen, men jeg ønskede at give så rigtige oplysninger som muligt, og jeg ønskede, at tingene skulle undersøges så grundigt som muligt. Det er åbenbart forbigået fru Inge Fischer Møller, at jeg i dag har givet en foreløbig redegørelse for personalebehovet, og at man senest om 14 dage vil få en mere detaljeret redegørelse.

Jeg synes altså, det er urimeligt, at man kører argumenterne frem, ganske uden hensyn til at de er blevet tilbagevist, og det gælder navnlig dette spørgsmål om vores mulighed for at føre vor egen fordelingspolitik.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson: Jeg har taget ordet for denne korte bemærkning for at understrege, at det ikke er alle, som opfatter spørgsmålet om sikkerhedspolitikken i forbindelse med EF på samme måde, som fru Inge Fischer Møller gør det. Fru Inge Fischer Møller advarede i sit indlæg mod, at vi gennem et ja

til EF bygger en sikkerhedspolitisk ny blok op, men der er jo ikke tale om, at Danmark omplacerer sig sikkerhedspolitisk med et ja til EF. Jeg mener, det er helt nødvendigt, at også markedsmodstanderne, som jo også i tiden efter et forhåbentlig ja skal arbejde med på en fornuftig udvikling i Europa, vil se i øjnene i denne debat, at der er nogle grundlæggende proportioner landene imellem på dette kontinent, som gør, at hvis vi med udgangspunkt i dette kontinents egen problematik skal skabe bare det minimum af balance, som er nødvendig, for at vi kan varetage vore egne interesser uden at skulle gøre det i supermagtens skygge, så er en vis samling af kræfterne, også i det, vi kalder Vesteuropa, afgørende nødvendig. Supermagternes styring er en indskrænkning i vores suverænitet, og vi må give en lille pris i et samarbejde for at få en reel medbestemmelse som europæisk land på de forhold også sikkerhedspolitisk.

Jeg ville gerne have eksempler på, at fællesmarkedets funktion i de senere år har betydet en bremse på afspændingsprocessen. Jeg mener, det modsatte har været tilfældet, men jeg vil meget gerne have eksempler på, at EF skulle have bremset denne afspændingsproces. Sådan som jeg ser socialdemokratiets kurs i spørgsmålet om EF's sikkerhedspolitiske samarbejde og NATO, så mener vi, at vi skal ikke nu bygge en ny blok op på et tidspunkt, hvor vi aktivt arbejder for at afskaffe dem, vi allerede har. Det er sikkerhedskonferencen, som vil muliggøre en omkalfatring af sikkerhedssystemet i Europa, og det bliver ikke berørt ved et dansk ja eller et dansk nej.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen): Det er også fru Inge Fischer Møller, der kalder mig op for en kort bemærkning. Fru Inge Fischer Møller spurgte mig før, hvordan jeg ville bortforklare eller forklare NATOs generalsekretærs bemærkninger, og jeg gik ned og sikrede mig, at jeg havde hørt rigtigt, at det var Luns, fru Inge Fischer Møller talte om. Han har, jeg havde nær sagt begribeligvis, givet endda meget klart udtryk for, at de forsvarspolitiske afgørelser må ligge i NATO for at ligge i en atlantisk alliance på grund af den europæisk-amerikanske gensidige afhængighed i sikkerhedspolitisk henseende. Det har han givet ganske